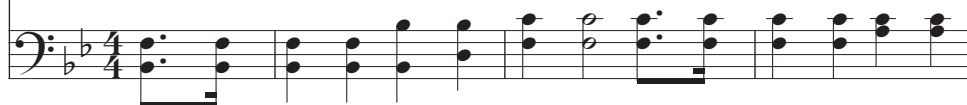

Hvilken skjønn og yndig morgen

Med verdighet ♩ = 84-92

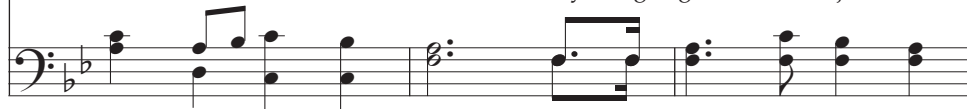
1. Hvil - ken skjønn og yn - dig mor - gen! So - len strå - ler o - ver
 2. Ned han kne - ler, yd - mykt be - der, gut - tens stem - me ly - der
 3. Mør - ket vi - ker, lys ned - da - ler, so - lens glans det o - ver
 4. «Jo - seph, lytt til min En - bår - ne, hør ham!» er vår Fa - ders

jord. Fug - le - san - gen nå om vå - ren ly - der
 klart, men en slu og lumsk for - ræ - der øn - sker
 går. Han er fridd fra si - ne kva - ler, to per -
 bud, og en bønn fra hans ut - kår - ne blir be -

som et eng - le - kor. Og i lun - dens sva - le
 in - tet å - pen - bart. U - for - trø - dent dog han
 so - ner hos ham står. Jo - seph sku - er Gud, vår
 svart av him - lens Gud. Fryd og gle - de hjer - tet

skyg - ge Jo - seph sø - ker Her - ren stor, og i
 ved - blir å an - ro - pe Gud i lønn, u - for -
 Fa - der, som med Søn - nen for ham står, Jo - seph
 fyl - ler, for han sku - er Her - ren Gud, fryd og

lun - dens sva - le skyg - ge Jo - seph sø - ker Her - ren stor.
trø - dent dog han ved - blir å an - ro - pe Gud i lønn.
sku - er Gud, vår Fa - der, som med Søn - nen for ham står.
gle - de hjer - tet fyl - ler, for han sku - er Her - ren Gud.

Tekst: George Manwaring, 1854–1889

Musikk: Sylvanus Billings Pond, 1792–1871;
tilpasset av A. C. Smyth, 1840–1909

Joseph Smith – Historie 1:14–20, 25

Jakobs brev 1:5